

Presentació del llibre *Els meus records*, de Jordi Monés i Pujol Busquets. Acte conjunt del Col·legi de Pedagogs i la Societat Catalana de Pedagogia

Carme Rider i Serra

Societat Catalana de Pedagogia. A/e: crider@xtec.cat

El passat dijous 26 de novembre, el Col·legi de Pedagogs de Catalunya (COPEC) i la Societat Catalana de Pedagogia (SCP) van presentar el llibre *Els meus records*, de Jordi Monés —col·legiat d'honor del COPEC—. Va ser un acte molt emotiu que va aplegar una trentena de persones que han compartit trajectòria professional i personal amb l'autor. Va ser una bona ocasió per compartir vivències envers la cultura i la història de l'educació. L'acte, íntim i amigable, va esdevenir un homenatge a la seva trajectòria vital i professional.

Rosa Rodríguez i Gascons, presidenta del COPEC, va obrir l'acte agraint a l'autor l'alt nivell i el llarg recorregut de la seva obra literària, tot destacant que la pedagogia i el país s'han de sentir deutors d'una contribució com aquesta, que permet reconèixer la gran contribució a l'educació de les iniciatives pedagògiques que van tenir lloc en diversos escenaris del nostre país durant el segle xx.

Martí Teixidó, president de la SCP, gran coneixedor de l'autor i de la seva obra, va conduir amb excepcionalitat el diàleg, tot definint-lo com un industrial químic que va esdevenir un estudiós de la història de l'educació. Va remarcar el rigor de Monés a l'hora de documentar-se, la qual cosa dóna molta fiabilitat a l'obra. Més enllà del terme de gestor cultural que el mateix Monés utilitza per a autodefinir-se, Teixidó el va voler presentar com a activista cultural, atès que als anys seixanta calia superar molts obstacles per a dur a terme les activitats.

L'acte va ser un recorregut pel darrer llibre i per l'extensa obra de Jordi Monés, que Teixidó va posar en relleu tot recordant episodis d'especial rellevància, motivacions, sentiments i continguts, d'una manera pròxima i amigable. L'autor va voler destacar que encara tenim una assignatura pendent: arribar a fer una escola nacional on hi hagi un veritable bilingüisme com el que hi havia a l'escola de la República, on li van ensenyar a pensar i a estimar el país. Així mateix va voler remarcar que al principi es va interessar per la sociologia de l'educació, però que, posteriorment, va anar descobrint que el que havia estat important a Catalunya era la Història de l'Educació, sobretot de la mà d'Alexandre Galí i Joaquim Xirau.

En el diàleg, s'hi van sumar els assistents, molts d'ells representants de la pedagogia i l'educació, d'altres amics i familiars, però tots ells admiradors de l'obra i de l'autor. L'acte va concloure amb la signatura de llibres per part de Jordi Monés, acompanyat d'un brindis coral.